

HI HAVIA UNA VEGADA...

El montsenyisme alpi

En un massís arrodonit i amable com el Montseny, on les precipitacions en forma de neu no són precisament abundants, un hivern com el de 2009 no deixa de ser una raresa. L'element blanc va cobrir els pics d'aquesta serra durant bona part de l'hivern. I com no podia ser d'una altra manera, els *fanàtics* de les canals i corredors s'hi van desplaçar per jugar-hi i descobrir-ne les possibilitats més alpines.



©Foto: col·lecció Mula-Piferrer

L'hivern passat van caure nevades constants a la Serralada Prelitoral Catalana, que va viure un període de temperatures molt baixes i poc habituals en aquesta franja propera a la Mediterrània. Aquesta situació meteorològica va propiciar que les canals del cim de les Agudes, al massís del Montseny, presentessin unes condicions excepcionals per a l'escalada en neu i gel.

Mentre que al Pirineu la majoria de les cascades estaven colgades de neu, moltes canals eren impracticables i fins i tot l'esquí de muntanya resultava excessivament perillós pel risc d'allaus, al Montseny es va poder gaudir, durant més d'un mes, d'escalades agradables, amb aproximacions còmodes i força bones condicions de neu.

Ara farà qüestió de quatre anys que vaig conèixer en Miquel Messeguer, el meteoròleg que ha passat tota la seva vida dedicada a la gestió de l'observatori del turó de l'Home. Donat

el nostre interès comú per l'alpinisme, sempre em parlava de la possibilitat de pujar amb els piolets per les canals de neu de les Agudes. Jo sempre vaig escoltar amb reserves les seves expectatives, però era tanta la curiositat que em creava poder fer una canal de neu al Montseny, que cada vegada que sospitava que havia nevat a la serralada, ràpidament contactava amb en Miquel per veure si aquelles canals *exòtiques* eren practicables.

-Miquel, ha nevat?

-Sí, dos dits que van marxar l'endemà.

-Què Miquel, ha nevat?

-Sí, però tot és pasteta. Fa massa calor i la boira humida provoca que la neu no s'aguantí.

Així passava un hivern rere l'altre. El novembre de 2009, a la tornada del meu darrer viatge als Andes, la meua empresa es va veure afectada de ple pel càncer globalitzat de la malèida crisi econòmica. Passo de la calma del so-

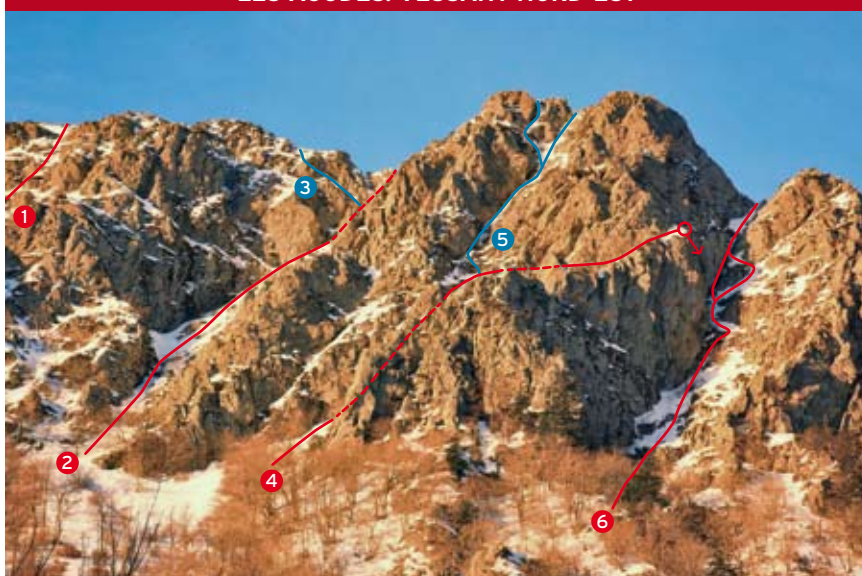
litari Cerro Marmolejo a la lluita sense treva de la meravellosa vida del *yuppie* estressat. Com a petit antídoto marxo una tarda a jugar amb els *polvos* màgics (nom donat pel meu fill de 5 anys a la neu pols) a la vall de Santa Fe. Amb la companyia d'en Dídac -l'hereuet de ja veurem què- passejo pel nadalenc paisatge nevat del Montseny continental. Sense saber-ho, era l'inici de les meves freqüents visites a un Montseny frondós de sorpreses blanques.

Un mes després, en plenes fuetades de la macrocrisi, he passat de recórrer el món cinc vegades l'any amb avió, a tenir seriosos problemes per omplir el dipòsit de benzina del cotxe. -La culpa és dels polítics i dels banquers! -expresso malhumorat al meu interí. Malgrat tot, Déu tanca una porta i obre una finestra. I en aquest hivern que el Pirineu central em sembla tan llunyà com l'Àrtic, resulta que el Montseny ens ofereix el que ja pensàvem que era història: neu abundant, temperatures fredes i condicions excel·lents.

○ Escalada de la cresta dels
Castellets després d'haver
ascendit la canal del mateix nom.
Foto: col·lecció Mula-Piferrer



LES AGUDES. VESSANT NORD-EST



1. Corredor Directe 2. Corredor Central 3. Agudes direct 4. Corredor El vol de l'home ocell 5. Goulotte Ice-barzers 6. Corredor dels Castellets. Foto: Pako Sánchez

Com que té millor paladar el pobre famèlic que el ric sumtuós, aquí em veus pujant i baixant amb devoció infantil les canals innocents del Montseny. Llàstima que, a darrera hora, el meu espia infalible no em pot acompanyar. Un altre any serà. Oi, Miquel? Encara que, amb el canvi climàtic, cada vegada serà més difícil que es repeteixi una situació com aquella. No s'ha de perdre l'esperança; o potser és més apropiat parlar de fe? És l'única llum en temps foscos. No es van escalar cascades de gel a la Costa Brava fa pocs anys?

M'he permès -una vegada més- de proposar noms als diferents itineraris que, de ben segur, ja van ser escalats en temps pretèrits. Crec que la diversitat i l'homologació de topònims, independentment de la font que els inspira, és una bona manera d'enriquir la nostra cultura muntanyenca. Fins i tot l'escalador més malgradós i reservat agraeix les dades que serveixen per identificar una muntanya, un cim, una línia d'ascensió... I qui digui el contrari, confon l'austeritat amb l'estupidesa i la neciesa.

VESSANT NORD-EST DE LES AGUDES

Aquest vessant és el més interessant del massís. Des de la carretera ja podem endevinar si hi ha neu suficient per escometre l'escalada. La paret és formada per una mena d'arestes pentinades d'esquerra a dreta i les canals són la separació entre aquests esperons.

Punt de partida: entre Santa Fe i Sant Marçal, al PK 23,8 de la ctra. BV-5114 que comunica Sant Celoni amb Viladrau.

Aproximació: una fita ens mostra l'inici del camí. Al principi s'endinsa cap a una torrentera per abandonar-la aviat i pujar pels pendissos de l'esquerra, ja pel mig d'una fageda. Si hi ha poca neu, hi trobarem traces de camí. Més amunt el terreny s'obre i remuntarem uns tarters que són força antipàtics quan la neu no cobreix el terreny. Pujada evident i directa (45 min).

Descens: un cop assolit el cim, el millor és baixar fins al coll de les Agudes i d'aquí al SE a buscar les pistes que davallen cap a la vall de Pas-savets. Caldrà, però, desviar-nos cap al N per anar a parar al més a prop possible del lloc on hem estacionat el vehicle (1 h). Una alternativa, si les condicions de la neu són bones, és baixar pel corredor *Central*.

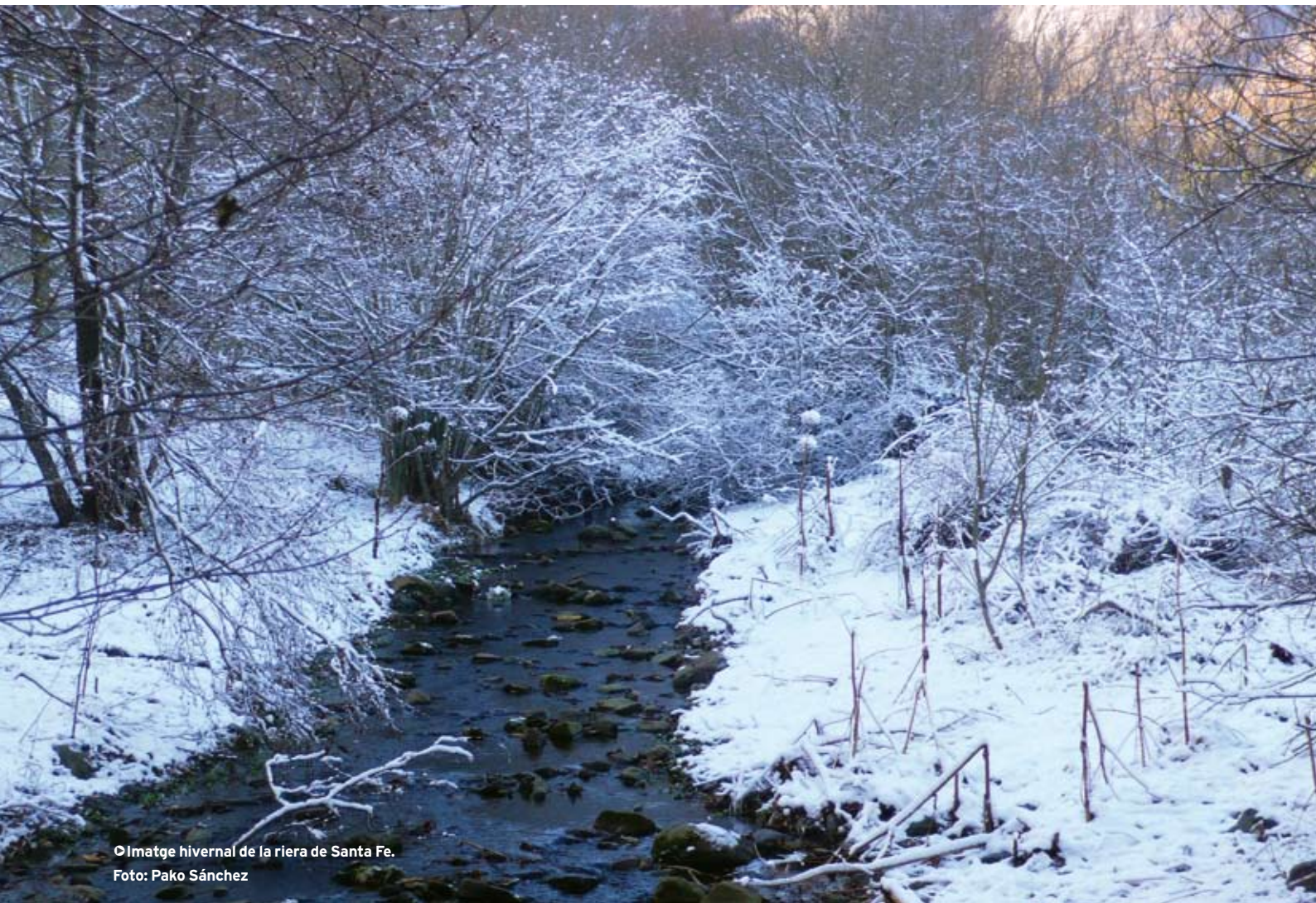
Corredor Directe

(250 m. Màxim 55° en mixt)

És la canal més propera al cim. Estètica, malgrat que l'entrada no és tan evident com en les altres corredors i, fins a la seva meitat, el terreny és força ajagut. Amb poc material d'ancoratge n'hi haurà prou.

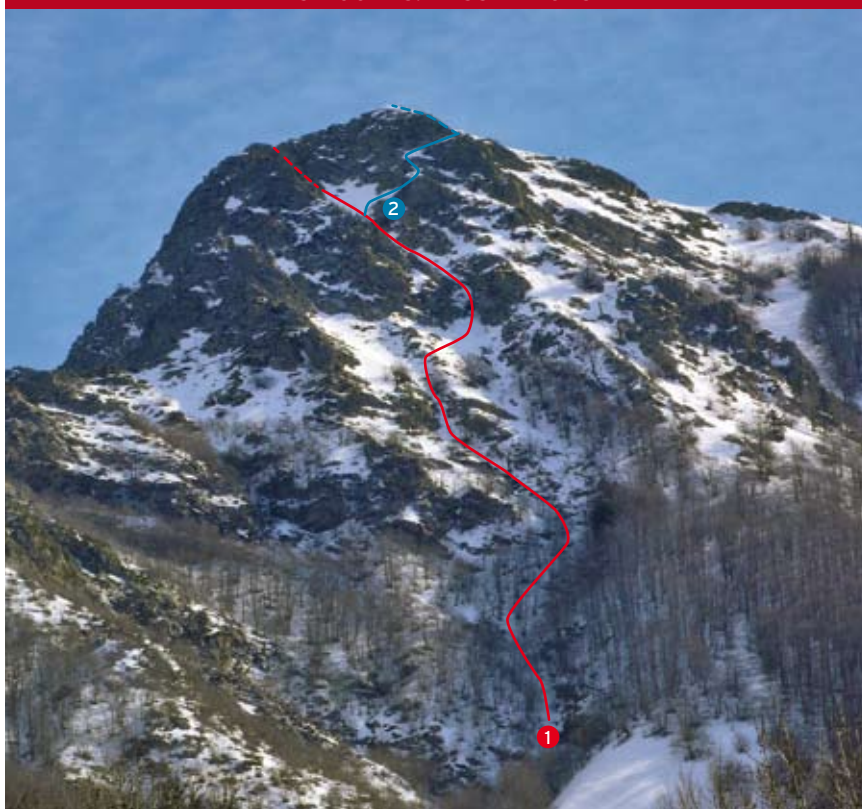
Corredor Central (230 m. Màxim 55°)

Potser és la canal de tall més clàssic d'aquest vessant. A la part alta hi ha una variant de 60°. No hi caldrà gaire material d'ancoratge.



© Imatge hivernal de la riera de Santa Fe.
Foto: Pako Sánchez

LES AGUDES. VESSANT OEST



1. Corredor Oest 2. Cornisa de les ametistes. Foto: Pako Sánchez

Variant Agudes direct

(80 m. Màxim 70°)

Una nova modalitat per fer aquesta variant que ens porta del corredor *Central* directament al cim: l'*herbatooling*. S'hauran de superar trams de fins a 70° d'inclinació per herba mig glaçada. Una nova sensació no apta per a tots els públics. Hi caldran *friends* i cintes per als arbres.

Corredor El vol de l'home ocell

(220 m. Màxim 45°)

Aquest itinerari no té continuïtat fins a l'aresta i només resulta interessant com a accés a la *goulotte Ice-barzers*. Si volem guanyar l'aresta, haurem de fer un ràpel d'uns 30 metres que ens disposarà a la part alta del corredor *dels Castelletes*. Necessitarem material per instal·lar el ràpel, a més de *friends* i bagues per fer el darrer tram del corredor *dels Castelletes*.

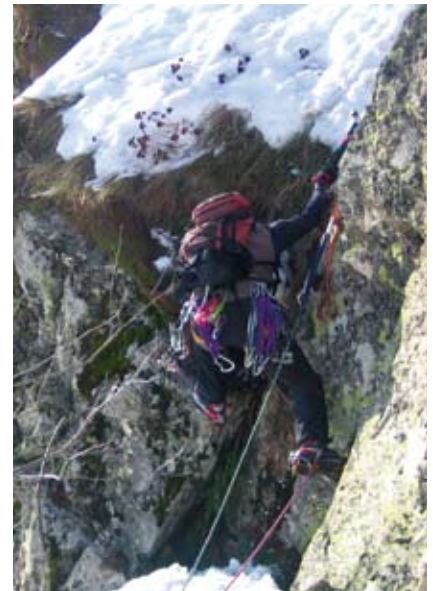
Goulotte Ice-barzers

(110 m. Màxim 65° i M4)

Línia elegant que resulta ser la més estètica i atractiva del sector, sempre i quan la trobem en condicions. Una veritable *goulotte* "a l'escoquesa" en una latitud ben diferent a la de les *highlands*. Ens hi faran falta cintes per als arbres i *friends* variats.



◉ Progressió per la Cornisa de les ametistes, al vessant oest de les Agudes.
Foto: Joaquim Pastor



◉ Trampejant com es pot a la goulotte Ice-barzers.
Foto: col·lecció Mula-Piferer

Corredor Oest (300 m. Màxim 55° i II°)

La part inferior discorre per una mena de torrentera i a la part alta la inclinació s'accentua. Si la neu hi és prou abundant, acostuma a transformar-se ràpidament i a presentar bones condicions durant el matí. No hi caldrà gaire material d'ancoratge.

Variant La cornisa de les ametistes

(100 m. Màxim 60° i III+)

Bònica i fotogrènica variant de sortida a la part alta del corredor. Flanqueig per una cornisa suspesa entre el rocam i sortida directa per una espècie de canal-xemeneia amb escalada mixta. Opcionalment hi drem algun ancoratge per a la roca.

TURÓ DEL CATIU D'OR. VESSANT OEST



◉ Les assequibles canals del Catiu d'Or es localitzen al nord-oest del turó de l'Home. Foto: Pako Sánchez

Corredor dels Castelletes

(200 m. Màxim 70° i M4+)

És la canal més difícil de totes. Mixt precari sobre roca molsosa i verglass. Pot resultar bastant exposada. Hi caldran *friends*, cintes per als arbres i algun pitó. Des del final de la canal caldrà escalar el darrer tram de la cresta dels Castelletes (III- en mixt) fins al cim de les Agudes.

VESSANT OEST DE LES AGUDES

Punt de partida: coll de Sant Marçal. Aparca-

ment vora la famosa Taula dels Tres Bisbes.

Aproximació: l'itinerari és evident; segueix el GR-5.2 que va de Sant Marçal a les Agudes per aquest vessant, més a la dreta d'on discorre el corredor Oest. Cal abandonar el camí quan siguem sota el característic camp nevât situat sota la canal i conegut com el Pedregar Rodó (1 h).

Descens: des del cim de les Agudes baixarem al coll del mateix nom i per pales de neu davallarem a recuperar el camí de l'aproximació.

TURÓ DEL CATIU D'OR VESSANT OEST

Punt de partida: coll Sesbasses (1.643 m), al costat del turó de l'Home. S'hi accedeix en cotxe des de Sant Celoni, passant per la Costa del Montseny, o des de Santa Fe per una carretera directa. En cas de nevada no netegen aquestes carreteres.

Aproximació: des del coll cal seguir el GR-5.2 al sud, però de seguida es flanqueja cap a ponent per anar a la recerca del camí dels pous de neu de les Agudes, que a continuació ens orientarà al nord. El corredor es localitza en l'indret que el mapa Alpina indica com a "Roques de Glaç" (30 min).

Descens: és gairebé inexistent, ja que del cim del Catiu d'Or al coll Sesbasses hi ha tan sols una baixada suau.

Corredors del Catiu d'Or (80 m. 50°)

El vessant oest d'aquest turó consisteix en uns grenys rocosos a través dels quals s'hi obren pas unes petites canals. Si hi ha neu suficient, solen presentar bones condicions al matí atesa la seva orientació ponentina. Es tracta d'un sector ideal per anar a passar-hi l'estona sense cap mena de pretensions. Diguem que és un passeig de muntanya amb canaleta inclosa. **V**